

מסורת הש"ס

(א) לעיל ה': ושי"ג, (ב) לעיל ה':
(ג) שם, (ד) שם ו, (ה) גם זה שם,
(ו) גם זה שם, (ז) שם: (ח) ז"ל
ולא, (ט) [וע"ע חוס' פתחים
פא. ד"ה א"י וט'] ומשי"ג שם
על הגליקן.

נוסחת הריב"ן

[illegible]

הגהות הב"ח

(א) גם' תחלה יומר. ר"י ש"ן
 בזה דף לג' (ב) שם שם דלא
 הוא סמות דלהוי סליק ליה
 למצינו (ג) בהשמו מגלה
 את השנייה לז' ששים ואל
 ובי' ששים שלשים עולה כ"ל
 ומיבת של מחק: (ד) רש"י
 ד"ה וזה וד"ה וזה ד"ה:
 (ה) רש"י ד"ה מי שאמר ובי'
 דמוק' דנעשה כאומר ובי'
 מתקין דהבא מפורש בפי'
 כ"ל ומיבת כגון מחק:

מוסף רש"י

וא"ל. ר' אשכנזי ור' יוחנן.
ר' יוסי קאי בוחר. דשיל
נמי מכלל ופסקא דא חמטא,
דמפטר לטל תפארה כמי אטל
קסנר ר' אשכנזי למפטר דר'
יוסי מדנקנ קלמר ופסחים
פסח. וזה ר' יוסי רבי.
מקטע דתלמידי הוא ולא משום
קטיל חייב לא (נפס). מברך
קסבר. ויטמדי
מקטע היום כבולו. ואל
טטיל דשמיטא דעוממי הוא
דמכלל ויבא ויטמדי קטל
למפטר דקלמר מדנקנ טטיל
דחוקי (ראחיה דנפס).
דחוקי קלר חייב טטיל

פי' הרא"ש

ור' יוסי מביי קסבר מנע
היום ככולו וזה גמורה
היכי משכחת לה. כיון
דחזאי במלגא דיוסא מליק
לה שימור שימאחא כיוס
א' וכוים ב' חתלה יוס ב'
הוי שימור ליוס ראשון
וכטרה מאותה ראיא
וטהרואה אח"כ מכאן
ולבא היא מטמא ולא

הריני נזיר פרק שני נזיר

הזכר מקלף היום כדולו.
הבא מטמא שינוי דחיקי
גמורה. דבעין ג' ימים
ה ימים היכי משכחת לה:

ווא"ל רבי יוסי קאי כותיק דאמר מכאן ולהבא
ממאמא וזה רבי יוסי למפרע הוא דאמר מאי
למפרע מדרבנן ורבי יוסי מכרי סבר ^(ב)מקצת
היום ככולו וזה גמורה דמייתא קרבן היכי
משכחת לה כיון דחזיא בפלגיה דיומא איך
פלגיה דיומא סליק לה לשימור אב"א דקא
שפעה תלתא תלתא ^(ג) וימי בהדי הדדי ואב"א
דרחאי תלתא יומי סמוך לשקיעת החמה
דלא הואי שהות ^(ד) דסליק ליה למנינא:

הדרן עלך הריני נזיר

מי^א שאמר הרני נזיר מגלח יום שלשים ואחד ואם גילח ליום שלשים יצא הרני נזיר שלשים יום אם גילח ליום שלשים לא יצא^ב מי^ב שזנור שתי נזירות מגלח את הראשונה יום שלשים ואחד ואת השניה יום שלשים ואחד^ג ואם גילח את הראשונה יום שלשים מגלח את השניה יום שלשים ואם גילח יום ששים חסר אחד יצא וזו עדות העיד רבי פפייס על מי^ד שזנור שתי נזירות שאם גילח את הראשונה יום שלשים מגלח את השניה^ה ליום ששים ואם גילח ליום ששים חסר אחד יצא שיום של שלשים עולה לו מן המנין מי שאמר הרני^ו נזיר^ז נטמא יום שלשים סותר את הכל רבי אליעזר אומר אינו סותר אלא שבעה הרני נזיר שלשים יום נטמא יום שלשים סותר את הכל הרני נזיר^ח מאה יום נטמא יום מאה סותר את הכל ר"א אומר אינו סותר אלא שלשים נטמא יום מאה ואחד^ט סותר שלשים יום רבי אליעזר אומר אינו סותר אלא שבעה:
גמ' מי שאמר הרני נזיר ונטמא יום: אליעזר אומר אינו סותר אלא שבעה

הודוין עלך תריני נזיר

פז.

זכרה נמורה דביי משבחת לה. דמכאן ולהבא מטמינן לה וכל יומא טומאה בחפי נפשה היא וכיון דחזיא היא^א בפלגא דיומא אידך^ב בפלגא דיומא הוא^ג קא סיקין לה לשימור ואע"פ שלא טבלה בינתיים [אמרי] רחמנא ציוס י"א וציוס י"ג וציוס ט"ו דלא הוויא זכר ואע"ג

[illegible]

בלילה מהני סוף יום כחילתו⁸ דלא בעיא כ"א ב' ו' ימים ויום

וַיִּחְלְטוּ לִימָחַ זֶכֶּה גְדוֹלָה תוֹכִיחַ דְּתַחֲמִיל יוֹם כְּסוּפִי¹⁰¹ לְטוֹבֵלָה צִיּוֹן
 וְיֹקֵץ לִי וַיִּמְחֶה לְפִירוֹשׁ רָשִׁי יִחְסֹף לָלֵךְ מִנִּי לְמִימָר זֶכֶה תוֹכִיחֵנִי
 וְיִשְׁרֹף לִי צִיּוֹן¹⁰² לִפִּי [שֶׁשֶּׁס] מִסּוּבָה וְתוֹמָהּ תַּחֲמִילִי הָיִים וּבְכַסְפִּי
 יִמְשֵׁל לְרֹאשִׁי תוֹמָאֵן דְּמִקְלָת יוֹם שְׁלִישִׁי כְּכוּלִּי וְאִין כְּהֵן חִיּוּם בִּימָחִים:
 רִדְרִי גִזִּיר

(ה) מִיִּחְסֵן לִיָּה וּפִי רַב מִמֶּנָּה וְכֵן פֶּלֶא כְּלֵאִת לֵהוּ: **שִׁירֹם** 5'
 מִזֶּן דְּמִדְּאִרְיִחָא לִי וְכֵן לִמְנִין שֵׁנִי עוֹלָה לוֹ מִדְּאִרְיִחָא דְּבַעֲיָן
 מִלֵּשׁ מִיּוֹם כִּי־וּ תִּגְלַחַת לְרֵשׁוֹתָ עֲשִׂיתִי בִּי לִי כִדִּין מוֹרָה וְדִקְלָמִר
 שִׁגְלַחַת שֵׁנִיתָ הָיִים לִי שְׁהֵרִי גִילֵם בִּיּוֹם [שֶׁשֶּׁס] חֶסֶד חֶסֶד:
 וְרָגוּ וְתוֹכָה וְחֶסֶד וְיִמְחֶה שֶׁשֶּׁסִּים שִׁי מִיִּרְתִּים טוֹבָרָה וְלִבִּי מִסֶּרֶךְ אֶחָד:

להיבא דאמר הריני נזיר ל' יום ואינו מביא קרבנות נזיר טמא:

כִּי מִתְנַה אֲלֵיכָּה דִרְאָה סִיל מִקְתָּה הַיּוֹם כְּכֹלֹ וְאִפְּלִי וְנִעְמָה קוֹדֶשׁ
 אֵלֶּה הֵיכָּה הַבְּנֵי קִרְבְּנֻמֵּי בְּטֹרֶה בְּיוֹם לִי דִלָּה כְּאֵלֶּי וְהַבְּנֵי
 רִיב לִרְב מִתְנַה דִּלְמִר דַּסְתָּה בְּטֹרֶה לִי יוֹם וְהַכֹּהֵן מִיתְרֹא דְלִישָׁה
 וְנִי כְּכֹלֹ סוֹמֵר הֶבֶל (וְלִבֵּר פֻּדֵּל דְּלִית לִי הַמִּקְתָּה הַיּוֹם כְּכֹלֹ) דִּהֲכָה
 הֶבֶל לִרְאָה הֵא לִרְאָה דְרִישׁ לְקַמֵּן בְּצִרְיָתָה דְהַרְיִי נִיר מֵאֵה יוֹם וְנִעְמָה
 אֵלֶּה אַחֲרֹנִים זֶה אֵין לֹ אַחֲרֹנִים וְהִי כִי נִעְמָה בְּיוֹם לִי אֵין לֹ אַחֲרֹנִים
 אֵלֶּה דְרִישָׁן חֲתָה מוֹרֵת הַגִּזְרִי בְּיוֹם מִלְחָה נִעְמָה בְּיוֹם מִלְחָה קֹן
 לִי וְלֹ אַחֲרֵימִים יִפְּלוּ אֵלֶּה דְלִישׁוֹ סוֹמֵר כֹּל מֵאֵה אֲכַל שְׁלֵשִׁים יוֹם
 לְנִשְׁלֵשִׁים אֲכַל בְּרִישָׁה לִי אֲמֵר הַרְיִי נִיר סַמְתָּה דְקִדְמָר רִיבִי אֵינוֹ
 כִּיטָּה פִּסְק מִנֵּין גִּזְרֻמוֹ וְיוֹם שְׁלֵשִׁים אֵינוֹ יוֹם מִלְחָה כִּיֹּן דִּלָּה אֲמֵר
 יוֹמִי קִרְבֵּן טוֹמָאֶה וְלִרְב מִתְנָה נִמִּי דְקִדְמָר מִקְתָּה הַיּוֹם כְּכֹלֹ הַיִּלְכֵּךְ
 שֶׁשָׁה בְּנִירוֹת אֲכַל בְּסִיפָּה מִתְחַב כְּאֵלֶּי אֲמֵר שְׁלִישִׁים לִרְב
 וְנִלְחָתָה¹⁵ דְּלִכֵּן סוֹמֵר לִי אֲלִישׁוֹר מִדְרָשָׁה דְרֹאֵת טְהִיָּה מוֹרֵת הַגִּזְרִי
 וְנִמָּנָה

ככולו. ורובן לית להו מקצת היום ככולו אלא אחר שהביא קרבנותיו: רחמי נזיר ל' יום נטמא ל' יום בעי' שלימים ולא אמרי' מקצת היום ככולו: ר"א אומר אינו מוסיף אלא ל' כדדרשי' תורת נזיר: נטמא יום ק' וא' מותר: ל' מרבבן נזרו שסיתור יום מלגתא טעו עין ק' ולא נזרו ש' נזרו טעמא ביום לא היו כנטמא יום ק'ב שאינו סותר: (ר"א אומר) אינו מותר אלא ל' יום נטמא בנזיר:

[illegible]

עין משפט
נר מצוה

א תי' פ"ד מהל' נידות
הל"א סמג עשין קכו:
ב ב תי' שס הל"ב סמג סס:
ג ג תי' פ"ו שס הל"ג:
ד ד תי' שס הל"ד:

הגהות מהר"ב
רנשבורג

[illegible]

הגהות התוספות

- [illegible]

צ"ה הרא"ש (המשך)

דינא הכי גלגל יום לי ולר
מתאן מפי כעלי משום
דמקצת יומין כעלי. הרני
נור לי יום אם גילת יום
כר פאר, אך בר צא
מזה בזה כיון דאמר לי
יום דרבי' לי נוס שלישום
מי שאמר הרני יום ונטמא
יום לי סורתי אתה חל לר
מתאן סתור מן התורה
ומביא קרבן עוסקא לבר
דאן סתור מדרבנא
הכי באר דאמר לי איני באר
קרבן עוסמא: ור' אליעזר
אומר איני סותר אל' ד'
דלא גזר, ולר מתאן
ר' יוחנן דהכי באר

ד' ר"א לסעמי' דאפי' ביום

הכל אצל סתם ג'ורג' שגטמאן ובר